

EDUARD SVĚTLÍK (*1931)

přestože vystudoval sociologii a teorii kultury a část života pracoval v kulturních zařízeních, působil také jako profesionální hudebník v symfonickém orchestru, jakož i v jiných formacích (Banjo band Ivana Mládka, trampská skupina Hobboes).

Hudební cítění přenesl do svých písňových textů a do básnických sbírek *Benefice...*

hříčky, básně, epigramy (1987), *Umění, nebo život!?* (1992), *Sever proti jihu (erotický cestopis)* (1996). Do jeho aforistické tendence zapadá i sestavení *Velké knihy židovských anekdot* (2001), zabývá se také prozaickými žánry, jako je soubor povídek *Dámská volenka* (2004) nebo román *Vilané a tajemný dr. Aude* (2006), a překládá beletrii a literaturu faktu z němčiny.

Své dlouholeté zkušenosti redaktora, editora, lektora, literárního porotce a též majitele nakladatelství Marsyas zachytil v knize esejů *Jak zkrotit Pegasa aneb O literární tvorbě s humorem* (2002). Kniha *Půvab poetiky* se chce podělit o tvůrčí know-how stejně přitažlivým způsobem.

PŮVAB POETIKY

Eduard Světlík

Eduard Světlík**Půvab****poetiky****Průvodce pravidly poezie**

Průvodce pravidly poezie

PŮVAB

POETIKY

Poezie byla předmětem teoretického zájmu už v antice (Aristotelova *Poetika*, Horatiovo pojednání *O umění básnickém*). Poté byla nahlížena z mnoha úhlů: v roce 1884 poučil T. G. Masaryk posluchačky v Americkém klubu dam v Praze přednáškou vzápětí otištěnou pod názvem *O studiu děl básnických*, nad trvanlivostí věhlasu poetického díla i jeho autora se zamýšlel F. X. Šalda (*O tzv. nesmrtelnosti díla básnického*, 1928), *Moderní básnické směry* (1937) představil V. Nezval, nejnověji nad prozodií uvažoval v *Kapitolách o českém verši* (2006) literární teoretik M. Červenka.

Eduard Světlík ve svém *Půvabu poetiky* vsadil na humornou formu popisu básnických prostředků a forem. A čím se jeho novinka od zaměření a přístupů Bruknerova–Filipova *Většího poetického slovníku* (1968) a Rutova *Menšího poetického slovníku v příkladech* (1985) liší? E. Světlík ukazuje nejen svou erudici znalce teorie, ale vysvětlované pojmy ilustruje výhradně svou vlastní tvorbou; nezůstává u definice a příkladů, ale dalšími poznámkami se vrací k danému jevu a upozorňuje na jeho funkci v básni. Světlíkova typická a mistrná aforistická zkratka činí výklad i příkladový materiál zapamatovatelným a zábavným čtením, poučným pro čtenáře poezie i začínající autory.

ARSCI